

55. Úr Jézus, mi dicsőségünk...

1. Úr Jé - zus, mi di - csó - sé - günk, Te gyen - gék e - rős -

sé - ge, Ki fő - pa - punk vagy mi - né - künk És üd - vünk

fe - je - del - me. Te i - mán - kat meg - hall - ga - tod, S mit hit - tel

ké - rünk, meg - a - dod, Mi - dőn mi hoz - zád té - rünk.

2. Te mennybe mentél, s mutattad A megnyílt eget nékünk;
 Az utat is megnyitottad, Melyen Atyádhoz menjünk.
 Már tudja hitünk biztosan, Hogy szent hajlékunk készen van
 Ott a paradicsomban.

3. A szentélybe Te bementél Nagy árán szent sebednek,
És üdvösséget szereztél Ó, Ura az egeknek.
Te magad hoztad nekünk el Az igazságot erőddel,
Mely örökké megmarad.
4. Te mentél Urunk, előttünk Szent Atyád országába,
És ezért mi sem lehetünk A mennyekből kizárva.
Ott készítesz nekünk jó helyet, És látjuk dicsőségedet,
S örökké magasztalunk.
5. Vonj magadhoz, s veled járunk; Add, hogy a beszédünkben
Már égi éltet mutassunk, És minden mi tettünkben.
Vond ég felé a szívünket, Hogy nyugalunkat, kincsünket
Csupán az égben bírjuk!
6. A fentvalókat keressük És azt, mi néked kedves;
Azt, mi hiú mind kerüljük, S gyűlöljük, ami vétkes;
Világ, a kincsed, örömed Elég magasztos nem lehet
A tiszta szív számára.
7. Ó, mennyekben ragyogó kincs, Csak tégedet követlek;
Ó, gyöngy, amelynek párja nincs, Téged még itt megveszlek;
Ó, békességes örökség, Ó, boldogsággal teli ég!
Légy enyém kegyelemből!

56. Az Úr eljő, már közeleg...

Előző énekre.

1. Az Úr eljő, már közeleg, Szent népéhez fog jönni.
Hő vágya az én szívemnek, Hogy lássam megjelenni.
Az örömtől könnyem hullna, Ha nézhetnék Jézusomra,
Ó, bár még ma eljönne!
2. Bár ég és föld könyörögne Hozzád, isteni Felség,
Az Úrnak eljövele Hamar beteljesednék!
Halljátok, szól a trombita, Felhőben jó az ég Ura;
Várjátok élő hittel!
3. Ó, jöjj el, Jézus, esdeklek Népeddel egyetemben;
Ne késsél, Jézus, jelenj meg, Hadd örvendjek szívemben!
Mert örvendek, ha szólítasz, Ha mondod: „jöjj”, és befogadsz
A mennyei hajlékba!
4. Ó, jöjj el, Ámen! – szól arád Hozzád, Uram, lélekben,
Mert vágyja látni szent orcád, S megpihenni kebleden.
Ó jó! – kiált a föld, az ég, – Ó, jöjj! – szól arád s érted ég,
És ujjong, örvend szíve.